

izdržati svom [nevoljenom]
vremenu usprkos

izdržati svom [nevoljenom] vremenu **usprkos**

Peruško Bogdanić

Boris Bućan

Jagoda Buić

Petar Dolić

Dalibor Jelavić

Ante Kuduz

Vatroslav Kuliš

Nives Kavurić-Kurtović

Bruno Mascarelli

Bane Milenković

Edo Murtić

Dalibor Parać

Šime Perić

Đuro Seder

Lidija Šeler

Matko Trebotić

Dino Trtovac

IZDRŽATI SVOM [NEVOLJENOM] VREMENU USPRKOS

Pejzaž – od apstraktnog do figurativnog

U prilici kada moramo raditi povjesničarsko-umjetničke ili kritičarske sinteze i iz pozicije sadašnjeg trenutka gledati u prošlost, uvijek ćemo se naći u nužnoj obvezi preispitivanja tuđih i vlastitih izbora, sistema i kriterija vrijednosti; jesmo li odabrali dovoljno kvalitetne i intrigantne umjetnike za neku izložbu, odnosno, umjetnike koji su u tom određenom (prošlom) vremenu progovarali aktualnim likovnim sredstvima, temama i problemima, i koji su već tada u svojem opusu nosili dimenziju bezvremene kvalitete. Ponekad je teško odvojiti vlastitu intuitivnu razinu odabira umjetnika od bučnih vanjskih teroriziranja trendovima i teoretiziranjima, i prečestim situacijama kada grupica kustosa „zavrti” jedno umjetničko ime koje najednom postaje novi opći standard vrijednosti i prepoznatljivosti – a drugi se kritičari i kustosi opravdano pitaju na temelju čega.

U slučaju višedesetljetne aktivnosti Umjetničke agencije Kopart, Đurđice Dehzad i Zdravka Kopasa, koji su u suradnji s uglednom riječkom Galerijom Kortil predstavljali na kvarnerskom području široku stilsku plejadu hrvatskih modernih i suvremenih slikara, kipara i grafičara, dvojbe i erozije u odabiru umjetnika ne postoje i nakon više od tri desetljeća njihova djelovanja. Lista umjetnika s kojima je surađivala Umjetnička agencija Kopart više je no respektabilna, i sačuvala je u potpunosti kvalitativnu dimenziju kroz vrijeme. Oni se, naime, nisu rukovodili principom da svakom razvikanom ili trenutačno zanimljivom umjetniku treba dati šansu u Galeriji Kortil, već su svoju intuitivnu i valorizacijsku sondu spuštali prema dubljim slojevima nečije tematske i problemske aktualnosti, za koju su oboje bili svjesni kako bi trebala izdržati nalete trendova, kustoskih stranputica, razapinjanja umjetnika na „kustoske Prokrustove postelje” (Ive Šimat Banov) i naravno, vremena.

Umjetnička agencija Kopart nije, međutim, samo birala za suradnju izvrsne umjetnike različitih generacija, svjetonazora i geografske pozicije iz različitih hrvatskih županija, već je jednako tako držala strogi nivo kvalitete po pitanju suradnje s najcjenjenijim hrvatskim povjesničarima umjetnosti, kustosima i kritičarima, tražeći najbolji mogući spoj između djela određenog umjetnika i nečije sposobnosti pravilnog čitanja i tumačenja tog djela (Vanda Ekl, Josip Depolo, Mladenka Šolman, Tonko Maroević, Igor Zidić, Zdenko Rus, Želimir Košćević, Miroslav Gašparović, Darko Glavan, Damir Grubić, Zvonko Maković, Gorka Ostojić Cvajner, Ive Šimat Banov, Berislav Valušek, Nataša Šegota Lah, Marijan Špoljar, Draženka Jalšić Ernečić - pa na koncu konca i moja malenkost).

No, za razliku od prethodne obljetničke izložbe kolege Marijana Špoljara, možda je moj tematski i morfološki odabir umjetnika „lakši”, u smislu homogenijeg skupnog predstavljanja sličnih likovnih i problemskih razina koje su sami umjetnici zacrtali u svojem djelovanju. Tema pejzaža oduvijek privlači veliki broj naših slikara, koji su joj kroz cijelo 20. stoljeće do danas prilazili na krajnje fascinantne načine morfološkog oblikovanja,

od isticanja kolorističko-valersko-svjetlosnih kvaliteta teksture slike do posvemašnje suzdržane redukcije boje i geste. U ovom se odabiru radi o djelima umjetnika bez čijeg doprinosa ne možemo uopće zamisliti danas već povijest moderne i suvremene hrvatske likovne scene. Kroz djela Šime Perića, Dalibora Paraća, Ede Murtića, Đure Sedera, Borisa Bućana, Jagode Buić, Nives Kavurić-Kurtović, Dalibora Jelavića, Vatroslava Kuliša, Matka Trebotića, Peruška Bogdanića, Brune Mascarellija, Petra Dolića, Ante Kuduza, Dine Trtovca, Baneta Milenkovića i Lidije Šeler tematizirat će se u selekciji morfološki i stilski različit pristup pejzažu i prirodi, kao i značajna tema Juga, mora, mediteranskog i kontinentalnog pejzaža koji se javlja u njihovim djelima. Rekli bismo, bez težnje za ikakvom patetikom, kako su se navedeni umjetnici u potpunosti ostvarili u našem likovno-povijesnom prostoru „na pozadini dugoga trajanja” (Tonko Maroević), bez obzira o kojoj se generaciji radi: o onima rođenima prije 1. svjetskog rata ili o umjetnicima rođenima na kraju 60- ih godina i početku 70- ih godina 20. stoljeća.

U suprotstavljanju apstraktnog i figurativnog pola, jače ili manje izraženog kolorizma, slabije ili više dinamizirane geste, odnosno, ekspresije ili intimističkog pristupa materiji i temi, ovom se obljetničkom selekcijom još jednom prezentira važna dionica hrvatskog suvremenog slikarstva – ali i skulpture – koja se u kontinuitetu polarizira između naglašene ekspresije / drugog vala ekspresionizma / postapstraktnog ekspresionizma i kolorističke, lirske, organske i meditativne apstrakcije, kao i geometrijske apstrakcije te prijelazima reduciranog motiva na tragu tzv. druge skulpture koji ne gubi prepoznatljiva obilježja (Peruško Bogdanić, Petar Dolić). U tim prijelazima ili kontrastima bit će primjetni i oniričko-nadrealistički impulsi djela Nives Kavurić-Kurtović ili manirističko-nadrealistički repertoar začudnih likovnih rješenja Borisa Bućana.

Na premisi kako je svaki pojedini zastupljeni umjetnik na ovoj izložbi ostvario puni izražajni potencijal vlastitih mogućnosti, mogu se i trebaju jednako tako graditi nova čitanja nečijeg djela ili utvrđivanje postojeće neupitne pozicije, i ona je ovdje dozvoljena. U mlađoj i mlađoj srednjoj generaciji kustosa opus Šime Perića ili Dalibora Paraća danas ima poziciju novootkrivenih vrijednosti, gdje je od strane mlađe struke prepoznata svježina i inovativnost njihova pristupa slikarskoj materiji, odnosno, nije ih, primjerice, natkrililo djelo i umjetnička aura Ede Murtića. Jednako tako „otkrivamo” i drugačiju Nives Kavurić-Kurtović, čije je djelo u potpunosti primjereno i više no aktualno u današnjem iščašenom svijetu, dok nas mirnoća kontemplativnog i meditativnog pristupa kolorističkoj apstrakciji i tzv. slikarstvu obojena polja Dine Trtovca neupitno kromoterapijski smiruje. S druge strane, nemimetički, apstraktni radovi Ante Kuduza nose u sebi eho reduciranog pejzaža, koji s vremenom dobivaju na igri optičke iluzije, i gdje trakasta polja s gustim linearnim ritmom linija asociraju na obrađene oranice.

Djelo Đure Sedera jednako je tako stilski atemporalno, trajno aktualno po delikatno ugrađenom komentaru društvene i duhovne stvarnosti, a ništa manje aktualan nije u tom smislu niti opus Baneta Milenkovića, u čijem je pristupu slikarstvu skriven komentar stvarnosti koji se očituje kao svojevrsni biofilni bijeg od društva i tehnologizirane civilizacije.

Bruno Mascarelli i Matko Trebotić često vide prirodu i pejzaž iz ptičje perspektive, kao da žele „uhvatiti“ i sačuvati fragment istarske i dalmatinske zemlje, njihovu topografsku specifičnost i jedinstvenost. Dalibor Jelavić, Vatroslav Kuliš i Lidija Šeler bliži su ekspresivnijem polu apstraktne tradicije, gdje vatromet geste i boje ima znakovite amplitude lirske apstrakcije, iako će Lidija Šeler unutar svojeg opusa najviše od svih umjetnika biti sklona tradiciji enformela, siromašnog i analitičnog slikarstva.

Prostorna tkanja Jagode Buić na jedinstven način prenose motive iz prirode u svijet tapiserije, zarobljavajući svjetlost i materiju zemlje u novi trodimenzionalni kontekst i medij, gdje uz redukciju motiva ne možemo zaniijekati simboličku pa i kontemplativnu dimenziju djela.

Izdržati svom (nevoljenom) vremenu usprkos – mogao bi jednako tako biti drugi, alternativni naslov ove selekcije umjetnika, čije se djelo postojano opire kritičarskim sumnjama, ishitrenoj stilskoj revalorizaciji ili nagrizaćućem protjecanju Kronosa. Štoviše, pred nama su djela umjetnika čija je vrijednost i autentičnost dokumentirano potvrđena i uspostavljena i izvan naših domaćih granica, u galerijskim i kritičarskim sredinama koje su mnogo nemilosrdnije od ovdašnjih internih kuloara ili trenutnih pomodarskih tendencija u likovnim krugovima. I upravo ta činjenica cijelom angažmanu Umjetničke agencije Kopart i Galeriji Kortil daje iznimno visoku ocjenu u kontekstu pravovremena prepoznavanja mogućih vrijednosnih okvira i dosega pojedinog umjetnika.

— Iva Körbler

RESIST IN SPITE OF ALL [UNLOVED] TIME

Landscape – from abstract to figurative

Whenever we need to make historical-artistic or critical syntheses and look back from the position of the present moment, we always find ourselves second guessing our own and other people’s choices, systems and criteria of value; are the artists we chose for an exhibition good enough, or intriguing enough - artists who in that specific (past) time spoke with the then actual visual means, topics and problems and whose opus already contained a dimension of timeless quality. It is sometimes difficult to separate our own intuitive choice of an artist from the noisy external terrorizing with trends and theories and the all too common “spin” by a group of curators of an artist’s name that all of a sudden becomes a new standard of value and recognizability - while other critics and curators justifiably question the reasons behind it.

In case of the several decades of activity of the Artistic Agency Kopart, run by Đurđica Dehzad and Zdravko Kopas, who have, in cooperation with the renowned Kortil Gallery in Rijeka, presented a stylistically wide range of modern and contemporary Croatian painters, sculptors and graphic artists, there is no doubt or erosion in the selection of artists, not even after more than three decades of activity. The list of names Kopart Agency has collaborated with is more than respectable, completely preserving its qualitative dimension in time. As a matter of fact, they rejected the principle by which each artist of the moment needs to be given a chance in Kortil Gallery. They much rather acted intuitively, probing the deeper layers of topicality of the artists’ themes and problems, ones that would certainly withstand the trends, curators’ strayings and procrustean beds (Ive Šimat Banov), and most importantly, time.

Kopart Artistic Agency has not only selected outstanding artists from different generations, worldviews and geographical positions from various regions in Croatia, but it has also maintained a strict level of quality in terms of cooperation with the most renowned Croatian art historians, curators and critics, seeking the best possible match of an artist’s work and someone’s ability to read and interpret it in the right way (Vanda Ekl, Josip Depolo, Mladenka Šolman, Tonko Maroević, Igor Zidić, Zdenko Rus, Želimir Košćević, Miroslav Gašparović, Darko Glavan, Damir Grubić, Zvonko Maković, Gorka Ostojić Cvajner, Ive Šimat Banov, Berislav Valušek, Nataša Šegota Lah, Marijan Špoljar, Draženka Jalšić Ernečić - and in the end also yours truly).

However, as opposed to the previous anniversary exhibition of our colleague Marijan Špoljar, my topical and morphological selection of the artist might be somewhat “lighter”, in the sense of a more homogenous group presentation of similar visual and problematic levels set by the artists themselves through their work. Landscapes have always attracted a large number of our painters who have approached it in utterly fascinating ways of morphological form throughout the 20th century, from pointing out the colourist,

tonal value and light qualities of the painting's texture to an utterly reserved reduction of colour and gesture. This selection presents artists that have already made history in the modern and contemporary Croatian visual scene. The works of Šime Perić, Dalibor Parać, Edo Murtić, Đuro Seder, Boris Bućan, Jagoda Buić, Nives Kavurić-Kurtović, Dalibor Jelavić, Vatroslav Kuliš, Matko Trebotić, Peruško Bogdanić, Bruno Mascarelli, Petar Dolić, Ante Kuduz, Dino Trtovac, Bane Milenković and Lidija Šeler shall thematize the morphologically and stylistically diverse approach to landscape and nature, as well as the important topics of the South, the sea, the Mediterranean and continental landscape appearing in their works. Without false pretence, we can say that these artists have come to their full potential in our visual-historical territory "on the backside of long duration" (Tonko Maroević), regardless of the generation they belong to: those born before World War I or those born in the 60s or 70s.

In the juxtaposition of the abstract and figurative poles, a more or less accented colourism, a weaker or a more dynamic gesture, that is, expression or an intimist approach to matter and theme, this anniversary selection once again presents an important leg of Croatian contemporary painting and not only, sculpture as well is continuously polarized between an emphasized expression / second wave of expressionism / post-abstract expressionism and a colourist, lyrical, organic and meditative abstraction, as well as a geometrical abstraction and transitions of reduced motive on the trail of the so-called other sculpture, not losing any of the recognizable features (Peruško Bogdanić, Petar Dolić). These transitions or contrast also bring forth the oneiric-surrealist impulses of the works of Nives Kavurić-Kurtović or the mannerist-surrealist repertoire of extraordinary visual solutions by Boris Bućan.

The premise that each individual artist in this exhibition has realized his/her full potential can also serve as foundation for new readings of other works or the establishment of their existing unquestionable position, as it is allowed here. For the younger and middle generation of curators, the opus by Šime Perić and Dalibor Parać today hold the position of newly found values, where younger professionals have recognized their fresh and innovative approach to painting, meaning that, for example, they were not overshadowed by the works and artistic aura of Edo Murtić. Much in the same way we "discover" a different Nives Kavurić-Kurtović, whose work is completely appropriate and more than actual in today's twisted world, while the calmness of the contemplative and meditative approach to colourist abstraction and the so-called colour-field painting of Dino Trtovac acts like soothing chromotherapy. On the other hand, the non-mimetical, abstract works of Ante Kuduz carry within them an echo of a reduced landscape and gradually win in the game of optical illusion, where stripe-like fields with a thick rhythm of lines remind us of plowfields.

The works of Đuro Seder are equally stylistically atemporal, constantly topical for their delicately inbuilt commentary of social and spiritual reality, and none the less topical is also Bane Milenković whose approach to painting conceals a commentary of reality manifesting as some kind of biophilic escape from society and technologized civilization.

Bruno Mascarelli and Marko Trebotić often see nature and landscape from a bird's eye view, as if they are about to "capture" and preserve a fragment of Istrian and Dalmatian land, their topographical peculiarity and uniqueness. Dalibor Jelavić, Vatroslav Kuliš and Lidija Šeler are closer to the expressive pole of abstract tradition, where fireworks of gesture and colour have meaningful amplitudes of lyrical abstraction, though Lidija Šeler, more than all other artists, inclines to the tradition of enformel, poor and analytical painting.

Jagoda Buić's spatial weaving finds a unique way to get motives from nature across to the world of tapestry, enclosing the light and matter of dirt into a new three-dimensional context and medium, where alongside a reduction of motifs, the symbolic and even contemplative dimension of her work is undeniable.

Resist in spite of all (unloved) time could easily be another, alternative title for this selection of artists whose opus remains untarnished by the doubts of the critics, a hasty reevaluation of style or the unyielding passing of Chronos. What is more, we have before us the works of artists whose value and authenticity has been documented and established outside the national boundaries, in galleries and critical circles that are much more ruthless than our internal ones or the fashionable trends of the moment in artistic circles. This fact is precisely the reason for such a high evaluation of the entire engagement of the Kopart Artistic Agency and Kortil Gallery in the context of a timely recognition of potential value and reach of individual artists.

— Iva Körbler

PERUŠKO BOGDANIĆ

PERUŠKO BOGDANIĆ (Stari Grad na Hvaru, 1949.), završio je 1976. ALU u Zagrebu (odsjek skulpture, prof. Vjekoslav Rukljač), na kojoj je predavao od 1995., od 2007. godine u zvanju redovitoga profesora te bio dekan 2012. – 2014.

Od 1996. je mentor, a od 2002. umjetnički voditelj Međunarodne studentske kiparske škole Montraker u Vrsaru; od 2020. profesor emeritus.

Peruško Bogdanić: *Paž*, 2004.; drvo; visina 128 cm (foto: Vjeran Hrpka)

BORIS BUĆAN

BORIS BUĆAN (Zagreb, 1947.), nakon završene škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu upisuje ALU u Ljubljani 1967. godine. Studij slikarstva nastavlja na ALU u Zagrebu gdje je diplomirao 1972. godine.

Dobitnik je brojnih nagrada u zemlji i inozemstvu. Hrvatsko dizajnersko društvo 2006. godine dodijelilo mu je nagradu za životno djelo. Redovni je član HAZU.

Boris Bućan: *Otoci filosi ljubavnici*, 2008., akril, platno; 140 x 140 cm; Kolekcija Dagmar Meneghello
(foto: Vjeran Hrpka)

JAGODA BUIĆ

JAGODA BUIĆ (Split, 1930.), diplomirala je na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Beču 1953.

Bavila se kostimografijom i scenografijom.

Sredinom 1960-ih posvetila se tapiseriji.

Isprva, nadahnuta pučkim predivom, izrađuje tapiserije škrta kolorita i karakteristične grube izradbe, potom tkanja postavlja slobodno u prostor poput skulpture, velikih dimenzija, s kojima osvaja svjetsku kritiku. Izrađuje i instalacije od kovine.

Dobila je Nagradu Vladimir Nazor za životno djelo 2014.

Jagoda Buić: *Od sunca*, 1963.; horizontalno tkanje/vuna, 250 x 300 cm; NMMU Zagreb, inv. br. MG-2614
(foto: Goran Vranić)

PETAR DOLIĆ

PETAR DOLIĆ (Travnik, 1975.), diplomirao je kiparstvo na ALU u Zagrebu 1999. u klasi Šime Vulasa, a pohađao izborni kolegij medaljarstva i male plastike u klasi Damira Mataušića.

Autor je mnogih značajnih spomenika javne plastike i skulpture koja se dodjeljuje za Animafest.

Član je HDLU-a i HZSU-a.

Živi i radi kao samostalni umjetnik u Zagrebu.

Petar Dolić: *Mornar*, 2020., brušeno plavo staklo, 46 x 39 x 26 cm (foto: Dragutin Škreblin)

DALIBOR JELAVIĆ

DALIBOR JELAVIĆ (Beograd, 1949. – Zagreb 2019.),
upisao je 1972. studij na ALU u Zagrebu, Odsjek grafike
kod prof. Dalibora Paraća. Diplomirao je slikarstvo na
ALU u Zagrebu 1977. u klasi prof. Nikole Reisera.

Postao je suradnikom Majstorske radionice prof. Ljube
Ivančića i prof. Nikole Reisera od 1977. do 1979.

Za svoj je rad višekratno nagrađivan.

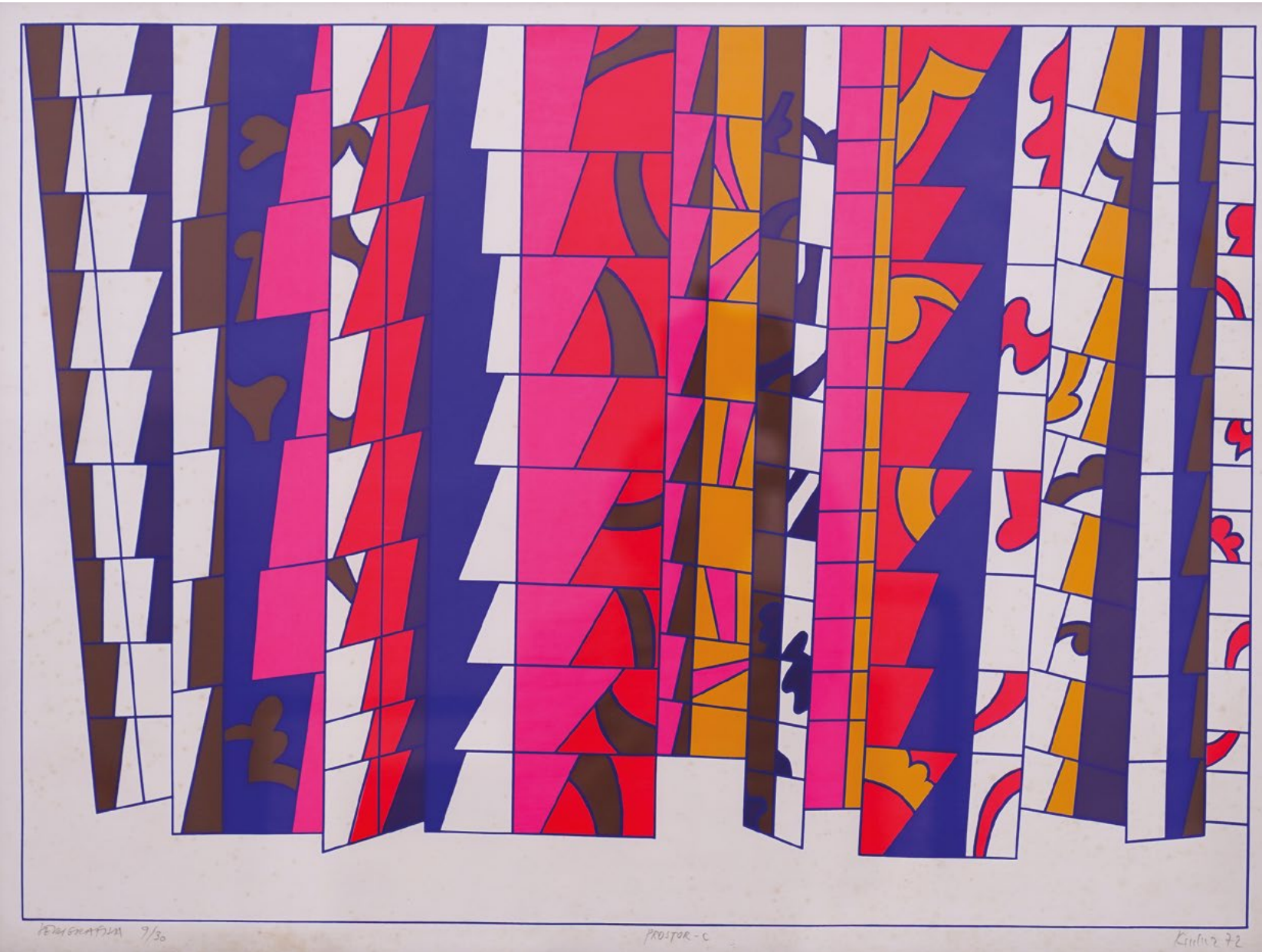
Dalibor Jelavić: *Rog izobilja (Hommage à Rozina)*, 2015., ulje i enkaustika/platno, 180 x 255 cm;
NMMU Zagreb, inv. br. MG-7838 (foto: Vjeran Hrpka)

ANTE KUDUZ

ANTE KUDUZ (Podosoj, 1935. – Zagreb, 2011.), diplomirao je ALU u Zagrebu 1961. godine, a podučavao ga je profesor Marijan Detoni. Radio je na ALU od 1969. do umirovljenja 2006. godine.

Primarno se bavio tradicionalnom i računalnom grafikom, serigrafijom te grafičkim oblikovanjem, opremanjem knjiga, časopisa i kataloga

Ante Kuduz: *Prostor – C*, 1972., sitotisk u boji, 59,7 x 79,7 cm; Kolekcija Dagmar Meneghello
(foto: Vjeran Hrpka)

VATROSLAV KULIŠ

VATROSLAV KULIŠ (Vidoši, 1951.), završio je u Zagrebu školu za primijenjenu umjetnost 1971., a slikarstvo je diplomirao kod Šime Perića na ALU u Zagrebu 1976.

Autor je nekoliko grafičkih mapa te nekoliko scenografskih i dizajnerskih kazališnih rješenja.

Dobitnik je više nagrada i priznanja, među kojima su odličje Reda Danice Hrvatske s likom Marka Marulića (1997.), godišnja nagrada Vladimir Nazor (2000.), godišnja nagrada Galerije Forum (2003.) te Nagrada za životno djelo grada Metkovića (2015.).

NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ

NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ (Zagreb, 1938.-2016.), diplomirala je grafiku i slikarstvo na ALU u klasi prof. Frane Baće (1962.).

Od 1962. do 1967. radi kao suradnica u Majstorskoj radionici Krste Hegedušića. Samostalno izlaže od 1963., kada stječe i status samostalne umjetnice.

Zaposlila se 1983. (prva žena nastavnica-docentica) na ALU u Zagrebu, gdje 1990. postaje redovita profesorica, a 2007. prva stječe počasno zvanje profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu.

Godine 1997. izabrana je za redovitu članicu HAZU-a te tako postala i prva slikarica akademkinja.

Nives Kavurić-Kurtović: *Realnost uporište misli*, 1970., akvarelirani crtež – kombinirana tehnika, 70 x 100 cm; MLU Osijek, MLU-G-836 (foto: MLU Osijek)

BRUNO MASCARELLI

BRUNO MASCARELLI (Sarajevo 1926. – Rovinj 2019.), studirao je na Umjetničkoj akademiji u Beogradu kiparstvo (u klasi Tome Rosandića), a potom u Zagrebu na ALU, u klasi Ernesta Tomaševića.

1949. se nastanjuje u Rovinju gdje i počinje živu izlagačku djelatnost. Studira tehnologiju freske kod Pina Casarinija u Veroni 1953., a 1954. sa Zorom Matić i Slobodanom Vuličevićem osniva Zavičajni muzej Grada Rovinja. Utemeljitelj je "Rovinjske škole", grupe umjetnika iz koje je niknula i "Likovna kolonija Rovinj".

Za svoj rad višestruko je nagrađivan i pohvaljivan. 2006. godine tiskana mu je monografija i dodijeljena rovinjska Nagrada za životno djelo. Živio je i radio u Parizu i Rovinju.

Bruno Mascarelli: *Slani otok*, 1967., gvaš/papir, 42 x 59,5 cm;
Muzej Grada Rovinja-Rovigno - Museo della Città di Rovinj-Rovigno, inv. oznaka: 294G2/2380
(foto: Vjeran Hrpka)

BANE MILENKOVIĆ

BANE MILENKOVIĆ (Novi Sad, 1963.), Školu za primijenjenu umjetnost i dizajn završio je u Zagrebu, gdje je i diplomirao slikarstvo na ALU 1988. godine u klasi prof. Ferdinanda Kulmera. Osim slikarstva, bavi se kiparstvom, keramikom i scenografijom.

Dobitnik je 12 nagrada u zemlji i inozemstvu za slikarstvo i scenografiju. Član je HZSU-a.

EDO MURTIĆ

EDO MURTIĆ (Velika Pisanica, 1921. – Zagreb, 2005.), upisao se na ALU 1939. (profesori Ljubo Babić i Krsto Hegedušić), a već 1940. prešao je na beogradsku Akademiju u klasu prof. Petra Dobrovića. 1941. vratio se na ALU u Zagreb u klasu prof. Ljube Babića.

Od 1944. bio je aktivni sudionik NOB-e. Radio je plakate i grafike, opremao knjige. 1951. s prvom suprugom Verom, također slikaricom, odlazi u Ameriku gdje se susreće s apstraktnim ekspresionizmom i to je prijelomna točka u njegovom opusu.

Njegov je slikarski opus relevantan u svjetskim okvirima. Značajan dio kasnog opusa su mu radovi u emajlu. Bio je redovni član HAZU, a za svoj rad primio je brojne nagrade.

Edo Murtić: *Narančasto-žuti dan*, 1965., ulje, platno, 130 x 162 cm; MMSU Rijeka, inv. br. MMSU-939
(foto: Vjeran Hrpka)

DALIBOR PARAĆ

DALIBOR PARAĆ (Solin, 1921. – Zagreb, 2009.), na ALU u Zagrebu diplomirao u klasi prof. Ljube Babića 1948., a 1950. kod istog profesora završio specijalku.

Bio je suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića od 1950. do 1951. godine i dugogodišnji profesor je na ALU u Zagrebu.

Dobitnik je Nagrade grada Zagreba za 1977. i 1993., nagrade Vladimir Nazor za životno djelo. Jedan je od najvećih modernih hrvatskih slikara mediteranskog pejzaža, juga, ali i ženskog akta u pejzažu.

Bio je redoviti član HAZU.

Dalibor Parać: *Vinograd*, 1982., ulje/platno; 130 x 162 cm; NMMU Zagreb, inv. br. MG-7677
(foto: Vjeran Hrpka)

ŠIME PERIĆ

ŠIME PERIĆ (Antofagosta, Čile, 1920. – Zagreb, 2019.), pohađao je Srednju školu primijenjenih umjetnosti u Beogradu (1946. – 1948.). Na Akademiju za primijenjenu umjetnost se upisao 1948., a profesori su mu bili Vinko Grdan i Ivan Tabaković. Akademiju završava 1952. u klasi prof. Vase Pomorišca.

Godine 1949. studira fresko-slikarstvo na pariškoj École Nationale Supérieure des Beaux-Arts.

Od 1952. – 1957. suradnik je Majstorske radionice prof. Krste Hegedušića na ALU u Zagrebu. Godine 1969. postaje docent na zagrebačkoj ALU, zatim izvanredni te redovni profesor, sve do umirovljenja 1984.

Dobitnik je više nagrada za slikarstvo.

Šime Perić: *Kretanje*, 1969., kombinirana tehnika/platno; 120 x 135 cm; NMMU Zagreb, inv. br. MG-4502
(foto: Vjeran Hrpka)

ĐURO SEDER

ĐURO SEDER (Zagreb, 1927. – 2022.), diplomirao je slikarstvo na ALU u Zagrebu u klasi Antuna Mezdjića, a 1953. završio specijalku iz slikarstva kod Marina Tartaglie. Bio je član umjetničke grupe Gorgona.

Radio je kao ilustrator i grafički dizajner do 1981., kada počinje raditi kao docent na ALU u Zagrebu, gdje je do nedavne smrti imao svoj atelijer u statusu profesora emeritusa.

Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja strukovnih udruga za životno djelo (Vladimir Nazor, Danica s likom Marka Marulića).

Redovni je član HAZU od 2000., a od 2011. do smrti obnašao je i funkciju voditelja Gliptoteke HAZU.

Đuro Seder: *Pojavljuje se velika glava*, 1986., ulje/platno; 160 x 200 cm; MMSU Rijeka, inv. br. MMSU-1468
(foto: Vjeran Hrpka)

LIDIJA ŠELER

LIDIJA ŠELER (Sisak, 1965.), upisala je 1983. ALU u Zagrebu i diplomirala 1989. u klasi profesora Miroslava Šuteja. Izlaže od 1986. godine.

Dobitnica je premije za slikarstvo na Salonu mladih 1988. i nagrade Nacionalne i sveučilišne knjižnice na Hrvatskom trijenalu 1999. Godine 2005. je predstavljala Hrvatsku na Beijing International Art Bienalle u Kini.

2009. godine o radu Lidije Šeler snimljen je kratki dokumentarni film u produkciji HTV-a.

Članica je HZSU- a, živi i radi u Zagrebu.

MATKO TREBOTIĆ

MATKO TREBOTIĆ (Milna, Brač, 1935.), diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 1961. Usavršavao grafiku tijekom 1971. i 1972. na Visokoj školi za umjetnost u Essenu kod prof. Hermana Schardta.

Od 1970. počinje intenzivno izlagati diljem Europe i svijeta, do danas. Izradio je svečane zastore "Jadranski poliptih" za HNK u Splitu, Dubrovniku, Rijeci i Šibeniku.

Tiskao je dvadesetak pjesničko-grafičkih mapa s istaknutim domaćim i inozemnim pjesnicima.

Bavi se i kazališnim scenografijama.

Za svoj rad dobio je brojna državna i stručna priznanja i nagrade (V. Nazor, 1990.; Nagrada grada Splita, 1991.; Nagrada bijenala u Seoulu 2000.; Nagrada Jure Kaštelan 2004.; Nagradu grada Splita za životno djelo 2009.).

DINO TRTOVAC

DINO TRTOVAC (Šaronje, BiH, 1947.), diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1977., u klasi prof. Nikole Reiserera.

Od 1978. – 1979. boravi u Parizu kao stipendist francuske vlade na specijalizaciji za slikarstvo na L'École supérieure des Beaux-Ars kod prof. Jacquesa Lagrangea.

Godine 1982. boravi u Londonu na Slade School of Fine Arts kod prof. Leonarda McComba na specijalizaciji za akvarel.

Dobitnik je međunarodnih nagrada za slikarstvo.

POPIS IZLOŽENIH RADOVA

1. Peruško Bogdanić: *Paž*, 2004.; drvo; visina 128 cm (foto: Vjeran Hrpka)
2. Peruško Bogdanić: *Kraljica*, 2004.; drvo; visina 146 cm (foto: Vjeran Hrpka)
3. Boris Bućan: *Otoci filosi ljubavnici*, 2008., akril, platno; 140 x 140 cm (Kolekcija Dagmar Meneghello (foto: Vjeran Hrpka)
4. Jagoda Buić: *Od sunca*, 1963.; horizontalno tkanje/vuna, 250 x 300 cm; NMMU Zagreb, inv. br. MG-2614 (foto: Goran Vranić)
5. Petar Dolić: *Mornar*, 2020., brušeno plavo staklo, 46 x 39 x 26 cm (foto: Dragutin Škreblin)
6. Petar Dolić: *Jedriličar*, 2020., brušeno plavo staklo; 30 x 30 x 20 cm (foto: Dragutin Škreblin)
7. Dalibor Jelavić: *Rog izobilja (Hommage à Rozina)*, 2015., ulje i enkaustika/platno, 180 x 255 cm; NMMU Zagreb, inv. br. MG-7838 (foto: Vjeran Hrpka)
8. Ante Kuduz: *Prostor – C*, 1972., sitotisak u boji, 59,7 x 79,7 cm; Kolekcija Dagmar Meneghello (foto: Vjeran Hrpka)
9. Ante Kuduz: *Prostor – EEE*, 1973., sitotisak u boji, 59,7 x 79,7 cm; Kolekcija Dagmar Meneghello (foto: Vjeran Hrpka)
10. Vatroslav Kuliš: *Centripetalne fuge*, 2017., akril/platno, 100 x 150 cm (foto: Vjeran Hrpka)
11. Nives Kavurić-Kurtović: *Realnost uporište misli*, 1970., akvarelirani crtež – kombinirana tehnika, 70 x 100 cm; MLU Osijek, MLU-G-836 (foto: MLU Osijek)
12. Nives Kavurić-Kurtović: *Žene*, 1975., kombinirana tehnika na papiru, 71 x 58 cm; MLU Osijek, MLU-S-1047 (foto: MLU Osijek)
13. Bruno Mascarelli: *Slani otok*, 1967., gvaš/papir, 42 x 59,5 cm; Muzej Grada Rovinja-Rovigno - Museo della Città di Rovinj-Rovigno, inv. oznaka: 294G2/2380 (foto: Vjeran Hrpka)
14. Bruno Mascarelli: *Međuotočje*, 1967., gvaš/papir, 42 x 60 cm; Muzej Grada Rovinja-Rovigno - Museo della Città di Rovinj-Rovigno, inv. oznaka: 295G2/2381 (foto: Vjeran Hrpka)
15. Bane Milenković: *Zaljev*, 2021., ulje/platno; 140 x 170 cm (foto: Vjeran Hrpka)
16. Edo Murtić: *Narančasto-žuti dan*, 1965., ulje, platno, 130 x 162 cm; MMSU Rijeka, inv. br. MMSU-939 (foto: Vjeran Hrpka)
17. Dalibor Parać: *Vinograd*, 1982., ulje/platno; 130 x 162 cm; NMMU Zagreb, inv. br. MG-7677 (foto: Vjeran Hrpka)
18. Šime Perić: *Kretanje*, 1969., kombinirana tehnika/platno; 120 x 135 cm; NMMU Zagreb, inv. br. MG-4502 (foto: Vjeran Hrpka)
19. Đuro Seder: *Pojavljuje se velika glava*, 1986., ulje/platno; 160 x 200 cm; MMSU Rijeka, inv. br. MMSU-1468 (foto: Vjeran Hrpka)
20. Lidija Šeler: *Vatra i voda*, 2016., akril i kolaž/papir, 150 x 180 cm (foto: Vjeran Hrpka)
21. Matko Trebotić: *Mediterran 81/III*, 2016., akril/platno, 140 x 170 cm; Kolekcija Kranjčar (foto: Vjeran Hrpka)
22. Dino Trtovac: *Kompozicija 37*, 2007., akril/platno, 100 x 100 cm (foto: Vjeran Hrpka)
23. Dino Trtovac: *Kompozicija 34*, 2007., akril/platno, 100 x 100 cm (foto: Vjeran Hrpka)

IZDRŽATI SVOM [NEVOLJENOM] VREMENU USPRKOS

ORGANIZACIJA IZLOŽBE / EXHIBITION ORGANIZER
Gradske galerije Osijek / Osijek City Galleries
Fakultetska 7, 31000 Osijek / tel. 031/320-981 / e-mail: ggosijek@gmail.com
Ravnateljica / Director: Ljerka Hedl
Kustosica izložbe / Exhibition Curator: Iva Körbler
Likovni postav izložbe / Exhibition set-up: Iva Körbler i Dražen Budimir
Tehnički postav / Technical set-up: Dražen Budimir i Josip Brandis

IZLOŽBENI PROSTOR / EXHIBITION VENUE
Galerija Waldinger / Waldinger Gallery
Fakultetska 7, 31000 Osijek / 8.7. — 10.8. 2022.

KATALOG / CATALOGUE
Nakladnik / Publisher: Gradske galerije Osijek
Za nakladnika / Represented by: Ljerka Hedl
Urednica / Editor: Marijana Fumić
Predgovor / Catalogue foreword: Iva Körbler
Prijevod / Translation: Iva Štekar Cergna
Fotografije / Photos: Vjeran Hrpka, Goran Vranić, Dragutin Škreblin
Grafičko oblikovanje / Graphic design: Saša Došen
Tisak / Printed by: Grafika, Osijek
Naklada / Copies: 150

Izložba je postavljena u okviru manifestacije Osječko ljeto kulture 2022. te realizirana sredstvima Grada Osijeka i Ministarstva kulture i medija RH / The exhibition has been set up as a part of Osijek Summer of Culture 2022. and produced with the financial support of the City of Osijek and the Ministry of Culture and Media of the Republic of Croatia

